

ਖੁਲਾਸਾ ਖੁਤਬਾ ਜੁਮਆ 15.11.2019

ਵੱਲੋਂ : ਨਜ਼ਾਰਤ ਨਸ਼ਰੋ ਇਸ਼ਾਅਤ ਕਾਦੀਆਂ

ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਇਕ ਅਤਿਅੰਤ ਫ਼ਿਦਾਈ ਬਦਰੀ ਸਹਾਬੀ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਦੁਲੱਹ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹੁ ਦੇ ਸਦਗੁਣਾ ਦਾ ਇਮਾਨ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮਨਮੋਹਕ ਜ਼ਿਕਰ

ਸਯੱਦਨਾ ਹਜ਼ਰਤ ਅਮੀਰੁਲ ਮੋਮਿਨੀਨ ਖ਼ਲੀਫ਼ਾਤੁਲ ਮਸੀਹ ਖ਼ਾਮਿਸ ਅਯੱਦਾਹੁਲੱਹ ਤਆਲਾ ਬਿ ਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਦੇ ਜੁਮਏ ਦੇ ਖੁਤਬੇ ਦਾ ਸਾਰ ਜੋ ਆਪ ਜੀ ਨੇ 15 ਨਵੰਬਰ 2019 ਈ. ਨੂੰ ਮਸਜਿਦ ਮੁਬਾਰਕ, ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ (ਬਰਤਾਨੀਆ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ

ਤਸ਼ੱਹੁਦ, ਤਉਜ਼ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਫ਼ਾਤਿਹਾ ਦੀ ਤਲਾਵਤ ਦੇ ਬਾਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਅਯੱਦਾਹੁਲੱਹ ਤਆਲਾ ਬਿ ਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਨੇ ਇਕ ਅਤਿਅੰਤ ਫ਼ਿਦਾਈ ਬਦਰੀ ਸਹਾਬੀ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਦੁਲੱਹ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਬਦੁਲੱਹ ਬਿਨ ਉਬੀ ਬਿਨ ਸਲੂਲ ਬਾਰੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਜੱਦ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਨੇ ਮਦੀਨਿ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਕੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਅਬਦੁਲੱਹ ਬਿਨ ਉਬੀ ਬਿਨ ਸਲੂਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਨਾਲ ਚੱਲ ਪਿਆ ਪਰ ਉਹਦੇ ਦੇ ਦਾਮਨ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਕੇ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸਾਥੀਆਂ ਸਣੇ ਗਦੌਰੀ ਦਿਖਾਉਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮਦੀਨਿ ਵਾਪਸ ਪਰਤ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਹੱਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਅਤੇ ਮਦੀਨਿ ਵਿੱਚ ਰਹਿਕੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਲੜਾਈ ਹੈ । ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਲਾਕਤ (ਤਬਾਹੀ) ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਤਬਾਹੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ । ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਮੁਨਾਫ਼ਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ਕ ਬੁਜ਼ਦਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬੁਜ਼ਦਿਲੀ ਇੱਥੇ ਆਣਕੇ ਪ੍ਰਕਟ ਹੋ ਗਈ ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਅਬਦੁਲੱਹ ਬਿਨ ਉਬੀ ਬਿਨ ਸਲੂਲ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਬਾਰੇ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਤੇ ਠੱਠੇ ਦੀਆਂ ਗਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਇਸ ਦਾ ਕੁਝ ਵਿਸਥਾਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਵਰਨਣ ਕਰਾਂਗਾ । ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਪੁਤੱਰ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਦੁਲੱਹ ਦੀ ਇਸਲਾਮ ਅਤੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਸਨੇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਕਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । 5 ਹਿਜਰੀ ਵਿੱਚ ਬਨੂ ਮੁਸਤਲਿਕ ਦੀ ਜੰਗ ਤੋਂ ਵਾਪਸੀ ਸਮੇਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਮਿਰੀਸੀ ਦੇ ਅਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪੜਾਅ ਕੀਤਾ । ਇਹ ਬਨੂ ਮੁਸਤਲਿਕ ਦੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਇਕ ਸੋਮੇ ਦਾ ਨਾਂ ਹੈ । ਘਟਨਾ ਇਉਂ ਹੈ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਦਾ ਇਕ ਨੌਕਰ “ਜਾਜਾ”

ਨਾਂ ਦਾ ਸੀ । ਉਹ ਸੋਮੇ 'ਤੇ ਪਾਣੀ ਲੈਣ ਲਈ ਗਿਆ । ਇਤਫ਼ਾਕ ਨਾਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਕ ਦੂਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨਾਨ ਨਾਂ ਦਾ ਜੋ ਅੰਸਾਰ ਦੇ ਮਿਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੀ ਪਾਣੀ ਲੈਣ ਲਈ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਿਆ । ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਜਾਹਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉੱਕੇ ਹੀ ਕੋਰੇ ਅਨਪੜ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ । ਸੋਮੇ'ਤੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਲੜ ਪਏ । ਸਨਾਨ ਨੇ ਉੱਚੀ ਉੱਚੀ ਰੋਲ੍ਹਾ ਪਾਉਣਾ ਅਰੰਭ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹੇ, ਅੰਸਾਰ ਦੇ ਦਲ ! ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚੋ ਕਿ ਮੈਂ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਉੱਪਰ ਹਮਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਇਸ'ਤੇ ਜਾਜਾ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਕੋਮ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹੇ, ਮੁਹਾਜਰੋ ! ਦੌੜੋ । ਅੰਸਾਰ ਤੇ ਮੁਹਾਜਰਾਂ ਦੇ ਕੰਨ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਪਈਆਂ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਤਲਾਵਰਾਂ ਸੂਤਕੇ ਬੇ ਤਹਾਸ਼ਾ ਸੋਮੇ ਵੱਲ ਦੌੜੇ, ਨੇੜੇ ਸੀ ਕਿ ਰਕਤਵਾਹਕ ਜੰਗ ਛਿੜ ਜਾਂਦੀ ਪਰ ਕੁਝ ਸਮਝਦਾਰ ਤੇ ਨੇਕ ਮੁਹਾਜਰਾਂ ਤੇ ਅੰਸਾਰ ਦੇ ਝੱਟ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅੱਡ ਅੱਡ ਕਰਕੇ ਸੁਲਾਹ ਸਫ਼ਾਈ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ ।

ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੂੰ ਜੱਦ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਪਹੁੰਚੀ ਤਾਂ ਆਪ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਮੂਰਖਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ'ਤੇ ਨਰਾਜ਼ਗੀ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਜੱਦ ਮੁਨਾਫ਼ਕਾਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਅਬਦੁਲੱਹ ਬਿਨ ਉਬੀ ਬਿਨ ਸਲੂਲ ਜੋ ਇਸ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਬਦਬਖ਼ਤ ਨੇ ਇਸ ਫ਼ਿਤਨੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਚੁਕੜਾ ਚਾਹਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਬਹੁਤ ਭੜਕਾਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਰਾ ਤੁਹਾਡਾ ਕੁਸੂਰ (ਦੋਸ਼) ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾ ਨੂੰ ਸਿਰ ਚੜ੍ਹਾ ਲਿਆ ਹੈ । ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅੱਡ ਹੋ ਜਾਓ ਅਤੇ ਇਸ ਕੁਰਾਹੀਏ ਨੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਕਿ

لَيْنَ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ لَيْنَ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ

ਅਰਥਾਤ ਦੇਖਿਓ ਹੁਣ ਮਦੀਨੇ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਇਹ ਸਨਮਾਨਤ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਜ਼ਲੀਲ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ? ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਕ ਨੇਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਰਾ ਜ਼ੈਦ ਬਿਨ ਅਰਕਮ ਵੀ ਉੱਥੇ ਬੈਠਾ ਸੀ । ਉਸਨੇ ਅਬਦੁਲੱਹ ਨੇ ਮੂੰਹੋਂ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਬਾਰੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਬੇਚੈਨ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਝੱਟ ਆਪਣੇ ਚਾਚਾ ਨਾਲ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੂੰ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਦਿੱਤੀ । ਉਸ ਸਮੇਂ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਕੋਲ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਵੀ ਬੈਠੇ ਸਨ । ਉਹ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਕੇ ਗੁੱਸੇ ਤੇ ਗ਼ੈਰਤ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ ਅਤੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੂੰ ਬਿਨਤੀ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਕਿ ਹੇ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ! ਮੈਂਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਮੁਨਾਫ਼ਕ ਫ਼ਿਤਨੇ ਭੜਕਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਗਰਦਨ ਉਡਾ ਦਿਆਂ । ਆਪ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਉਮਰ ! ਜਾਣ ਦਿਓ । ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੁਹੱਮਦ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਮਰਵਾਉਂਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ । ਫਿਰ ਆਪ ਨੇ ਅਬਦੁਲੱਹ ਬਿਨ ਉਬੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਇਹ ਗੱਲ ਮੈਂ ਸੁਣੀ ਹੈ । ਉਹ ਸਾਰੇ ਹੀ ਸੌਂਹਾਂ ਚੁੱਕ ਗਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ।

ਬੋੜੀ ਦੇਰ ਵਿੱਚ ਅਬਦੁਲੱਹ ਬਿਨ ਉਬੀ ਬਿਨ ਸਲੂਲ ਦੇ ਲੜਕੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਦੁਲੱਹ ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਕ ਨੇਕ ਸਹਾਬੀ ਸਨ ਘਬਰਾਏ ਹੋਏ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ । ਹੇ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਪ ਮੇਰੇ ਬਾਪ ਦੀ ਗੁਸ਼ਤਾਖ਼ੀ ਤੇ ਫ਼ਿਤਨੇ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੇ ਕਤਲ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਜੇਕਰ ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਇਹੋ ਫ਼ੈਸਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪ ਮੈਂਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਮੈਂ

ਚੁਣੇ ਹੀ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਦਾ ਸਿਰ ਕਟਕੇ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਆਪ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਨ ਦੇਣ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਡਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਹਾਲਤ ਦੀ ਕੋਈ ਰੱਗ ਮੇਰੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਜੋਸ਼ ਮਾਰੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਦੇ ਕਾਤਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਹਾਣ ਪਹੁੰਚਾ ਬੈਠਾਂ ਅਤੇ ਰੱਬ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਚਾਹੁੰਦਿਆ ਹੋਇਆਂ ਵੀ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਜਾ ਡਿਗਾਂ । ਆਪਨੇ ਉਹਨਾ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਸਾਡਾ ਉਕੱ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਨਰਮੀ ਤੇ ਉਪਕਾਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਕਰਾਂਗੇ ।

ਪਰ ਅਬਦੁਲੱਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਐਨ੍ਹਾ ਜੋਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਜੱਦ ਇਲਾਮੀ ਲਸ਼ਕਰ ਮਦੀਨਿ ਵੱਲ ਪਰਤਿਆ ਤਾਂ ਅਬਦੁਲੱਹ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਦਾ ਮਾਰਗ ਰੋਕ ਕੇ ਖੜੇ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਰੱਬ ਦੀ ਸੰਹੁ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦਿਆਂਗਾ ਜੱਦ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹੋਂ ਇਹ ਇਕਰਾਰ ਨ ਕਰੋ ਕਿ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਅਤਿਅੰਤ ਸਨਮਾਨ ਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਲੀਲ ਹੋ । ਅਬਦੁਲੱਹ ਨੇ ਐਨ੍ਹੇ ਜੋਸ਼ ਤੇ ਬਲ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਬਾਪ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਖੀਰ ਉਸਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਹੋਕੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿ ਦਿੱਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਬਦੁਲੱਹ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਮਾਰਗ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ।

ਫਿਰ ਇਕ ਨਾਪਾਕ ਤੁਹਮਤ (ਉਝ) ਹਜ਼ਰਤ ਆਇਸ਼ਾ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹਾ ਉਪੱਰ ਮੁਨਾਫ਼ਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲਾਈ ਗਈ । ਇਸਦਾ ਬਾਨੀ ਵੀ ਅਬਦੁਲੱਹ ਬਿਨ ਉਬੀ ਬਿਨ ਸਲੂਲ ਸੀ । ਇਹ ਘਟਨਾ ਵੀ ਬਹੁ ਮੁਸਤਲਿਕ ਦੀ ਜੰਗ ਤੋਂ ਵਾਪਸੀ ਸਮੇਂ ਵਾਪਰੀ । ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਆਇਸ਼ਾ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹਾ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗੱਤ ਵਜੂਦ ਉਪੱਰ ਗੰਦੇ ਆਰੋਪ ਲਾਏ ਗਏ ਸਨ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਆਇਸ਼ਾ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹਨ ਕਿ ਇਕ ਦਿਨ ਉਮੇ ਮਸਤਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜੰਗਲ ਪਾਣੀ ਲਈ ਬਾਹਰ ਗਈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਮੈਂਨੂੰ ਉਝਾਂ ਲਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਗਲਾਂ ਸੁਣਾਈਆਂ । ਜੱਦ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਪਰਤੀ ਤਾਂ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਏ ਅਤੇ ਆਪ ਨੇ ਅਸੱਲਾਮੁ ਅਲੈਕੁਮ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਆਪ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ? ਇਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਬਿਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਂਪਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਜਾਣ ਦੇਣ। ਆਪਨੇ ਮੈਂਨੂੰ ਅਗਿਆ ਦੇ ਦਿੱਤੀ । ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਂਪਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਲੋਕ ਕੀ ਗਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ? ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਬੇਟੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਜੰਜਾਲ ਵਿੱਚ ਨ ਪਾਓ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਰਹੋ । ਲੋਕ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਲਾਂ । ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੁਬਹਾਨਲੱਹ ਲੋਕ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ । ਕਹਿੰਦੀ ਸਨ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਰਾਤ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੱਟੀ ਕਿ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਨ ਮੇਰੇ ਹੰਝੂ ਰੁਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਨ ਮੈਂਨੂੰ ਨੀਂਦਰ ਹੀ ਆਈ । ਕਈ ਸਹਾਬਾ ਨਾਲ ਵੀ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕੀਤਾ । ਹਜ਼ਰਤ ਆਇਸ਼ਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹਨ ਕਿ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਬਰੀਰਹ ਨੂੰ ਜੋ ਮੇਰੀ ਸੇਵਿਕਾ ਸੀ ਇਕ ਦਿਨਾ ਬੁਲਾਕੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਬਰੀਰਹ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਇਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਦੇਖੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੰਕਾ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੀ ਹੋਵੇ । ਬਰੀਰਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਕੱ ਹੀ ਨਹੀਂ । ਉਸ ਜ਼ਾਤ ਦੀ ਸੰਹੁ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਨੂੰ ਸਚਾਈ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਮੈਂ ਹਜ਼ਰਤ ਆਇਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਮਾੜੀ ਸਮਝਾਂ । ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਸਹਾਬਾ ਨੂੰ ਸੰਬੋਦਤ ਕਰਕੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਣ ਸੰਭਾਲੇ ਜਿਸ ਨੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਬਾਰੇ ਮੈਂਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੱਤਾ । ਆਪ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਮੈਂ ਰੱਬ ਦੀ ਸੰਹੁ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਵਿੱਚ ਸਿਵਾਏ ਭਲਾਈ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਮੈਂਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਆਇਸ਼ਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹਨ ਕਿ ਇਕ ਦਿਨ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਮੈਥੋਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਖ਼ੁਦਾ ਮੈਂਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਪ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਹ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਲੋਕ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਆਪਨੂੰ ਇਹ ਆਖਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਆਪ ਮੈਂਨੂੰ ਸਚਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਆਪਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰ ਲਵਾਂ ਜੱਦ ਕਿ ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਆਪ ਇਸ ਇਕਰਾਰ ਵਿੱਚ ਮੈਂਨੂੰ ਸਚਾ ਸਮਝ ਲੈਣਗੇ । ਰੱਬ ਦੀ ਸਹੁੰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਆਪ ਦੀ ਕੋਈ ਉਧਾਰਣ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੀ ਸਿਵਾਏ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਉਹਨਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ **فَصَبِّرْ بَصِيرًا وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ** ਕਿ ਸਬਰ ਕਰਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਬ ਹੀ ਤੋਂ ਮਦਦ ਮੰਗਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਬਿਆਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ । ਇਸ ਮਗਰੋਂ ਮੈਂ ਹਟਕੇ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰ 'ਤੇ ਆ ਗਈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਰੱਬ ਮੈਂਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਆਰੋਪ ਤੋਂ ਬਰੀ ਹਾਂ । ਹਜ਼ਰਤ ਆਇਸ਼ਾ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੀ ਹਨ ਕਿ ਰੱਬ ਦੀ ਸਹੁੰ ਆਪ ਹੁਣੇ ਆਪਣੇ ਬੈਠਣ ਦੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਅੱਡ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਆਪ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਉੱਪਰ ਵਹੀ ਨਾਜ਼ਿਲ ਹੋਈ । ਫ਼ਿਰ ਜੱਦ ਰਸੂਲੁੱਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਤੋਂ ਵਹੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ ਤਾਂ ਆਪ ਮੁਸਕਰਾ ਰਹੇ ਸਨ । ਆਪ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਆਇਸ਼ਾ ! ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਬਜਾ ਲਿਆਓ ਕਿਉਂਕਿ ਰੱਬ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਬਰੀਯੱਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ । ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੇ ਮੈਂਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਠੋ ਰਸੂਲੁੱਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਓ । ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਰੱਬ ਦੀ ਸਹੁੰ ਉੱਕਾ ਹੀ ਨਹੀਂ । ਮੈਂ ਇਹਨਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੀ, ਮੈਂ ਇਹਨਾ ਪਾਸ ਉੱਠਕੇ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗੀ ਅਤੇ ਰੱਬ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰਾਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੀ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਕਿ ਮੁਨਾਫ਼ਕਾਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਆਇਸ਼ਾ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹਾ ਉੱਪਰ ਅਜਿਹਾ ਆਰੋਪ ਲਾਇਆ, ਉਸ ਨਾਲ ਰਸੂਲੁੱਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਦਾ ਕੀ ਸੁਲੂਕ ਸੀ, ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਬਿਨ ਖ਼ਤਾਬ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੱਦ ਅਬਦੁਲੱਹ ਬਿਨ ਉਬੀ ਬਿਨ ਸਲੂਲ ਮਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਰਸੂਲੁੱਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਨੂੰ ਬਿਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਆਪ ਇਸ ਦੀ ਨਮਾਜ਼ ਜਨਾਜ਼ਾਹ ਪੜ੍ਹਾਉਣ । ਜੱਦ ਰਸੂਲੁੱਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਖੜੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪ ਵੱਲ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਵੱਧਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇ ਰਸੂਲੁੱਲੱਹ ! ਕੀ ਆਪ ਇਬਨੇ ਉਬੀ ਦੀ ਨਮਾਜ਼ ਜਨਾਜ਼ਾਹ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ ਉਸਨੇ ਤਾਂ ਫ਼ਲਾਣੇ ਦਿਨ ਇਹ ਗੱਲ ਕਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਫ਼ਲਾਣੇ ਦਿਨ ਇਹ ਗੱਲ ਕਹੀ ਸੀ । ਰਸੂਲੁੱਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਮੁਸਕਰਾਏ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਉਮਰ ਹੱਟ ਜਾਓ ਜੱਦ ਮੈਂ ਆਪ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਹੱਠ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਆਪ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਮੈਂਨੂੰ ਤਾਂ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਸੋ, ਮੈਂ ਉਹ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੈਂ ਸਤੱਰ ਵਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਸ ਲਈ ਬਖ਼ਸ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਦੁਆ ਕਰਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਬਖ਼ਸ਼ਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਵਾਰ ਕਰਾਂ । ਸੋ, ਰਸੂਲੁੱਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਨਮਾਜ਼ ਜਨਾਜ਼ਾਹ ਪੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਆਪ ਪਰਤ ਆਏ ਅਤੇ ਬੋੜਾ ਹੀ ਸਮਾਂ ਲੰਘਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੂਰਤ ਬਰਾਅ ਅਰਥਾਤ ਸੂਰਤ ਤੋਬਾ ਦੀਆਂ ਇਹ ਦੋ ਆਇਤਾਂ ਨਾਜ਼ਲ ਹੋਈਆਂ ਕਿ

وَلَا تَصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَسِقُونَ

ਅਰਥਾਤ ਤੂੰ ਉਹਨਾ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਜੋ ਮਰ ਜਾਏ ਨਮਾਜ਼ ਜਨਾਜ਼ਾਹ ਨ ਪੜ੍ਹ ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਸਦੀ ਕਬਰ 'ਤੇ ਖੜਾ ਨ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾ ਨੇ ਅਲੱਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਰਸੂਲ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਏ ਕਿ ਉਹ ਬਦ ਅਹਿਦ ਸਨ ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਕੁਝ ਫ਼ੋਟੋ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਜੁਮਏ ਦੇ ਬਾਦ ਉਹਨਾ ਦੀ ਨਮਾਜ਼ ਜਨਾਜ਼ਾਹ ਵੀ ਪੜ੍ਹਵਾਂਗਾ । ਪਹਿਲਾ ਜਨਾਜ਼ਾਹ ਮੁਕਰੱਮਾ ਅਮਤੁਲ ਹਫ਼ੀਜ਼ ਸਾਹਿਬਾ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁਕਰੱਮ ਮੋਲਾਨਾ ਮੁਹੱਮਦ ਉਮਰ ਸਾਹਬ ਕੇਰਾਲਾ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਤੰਨੀ ਸਨ । 20 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ 72 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਵਫ਼ਾਤ ਹੋਈ ਹੈ । انا لله وانا اليه راجعون । 1947 ਈ. ਵਿੱਚ ਆਪ ਕੇਰਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸਨ । ਮਰਹੂਮਾ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਅਹਮਦੀਅਤ ਉਹਨਾ ਦੇ ਨਾਨਾ ਰਾਹੀਂ ਆਈ ਸੀ ਜੋ ਕੇਰਾਲਾ ਦੇ ਅਰੰਭਕ ਅਹਮਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ । ਆਪ ਨੂੰ ਚੈਨਈ ਵਿੱਚ ਸੈਕ੍ਰੇਟਰੀ ਮਾਲ ਅਤੇ ਕੇਰਾਲਾ ਵਿੱਚ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਦਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ । ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਅਤੇ ਤਹਜੁੱਦ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਸੀ । ਲਜਨਾ ਅਤੇ ਨਾਸਰਾਤ ਨੂੰ ਵੀ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਕਰਦੀ ਸਨ । ਸਾਰੇ ਫ਼ਰਜ਼ ਤੇ ਨਫ਼ਲੀ ਰੋਜ਼ੇ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੀ ਸਨ। ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਮੋਲਾਨਾ ਮੁਹੱਮਦ ਉਮਰ ਸਾਹਬ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ, ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾਨ ਨਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਅਤਿਅੰਤ ਨੇਕ ਇਸਤਰੀ ਸਨ । ਖ਼ਿਲਾਫ਼ਤ ਨਾਲ ਡੂੰਘਾ ਲਗਾਉ ਤੇ ਅਕੀਦਤ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਸੀ । ਵਫ਼ਾਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਹਾਰਟ ਅਟੈਕ ਹੋਇਆ ਸੀ । ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਜੱਦ ਹਾਰਟ ਅਟੈਕ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮੌਲਵੀ ਉਮਰ ਸਾਹਬ ਨੂੰ ਉਹਨਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੇਰੀ ਵਫ਼ਾਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਆ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਦ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸਲਾਮ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾ ਦੇਣ । ਫਿਰ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਅਲੱਹੁ ਅਕਬਰ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਪ ਰੱਬ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਗਈ । ਮਰਹੂਮਾ ਮੁਸੀ ਸਨ । ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਪੁੱਤਰੀਆਂ ਹਨ । ਰੱਬ ਇਹਨਾ ਨਾਲ ਬਖ਼ਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਸਲੂਕ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆ ਦਰਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲੰਦ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਸਨਤਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹਨਾ ਦੀਆਂ ਦੁਆਕਾਵਾਂ ਦਾ ਵਾਰਸ ਬਣਾਏ ।

ਦੂਜਾ ਜਨਾਜ਼ਾਹ ਮੁਕਰੱਮ ਰੋਧਰੀ ਮੁਹੱਮਦ ਇਬ੍ਰਾਹੀਮ ਸਾਹਬ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਹਨਾਮਾ ਅੰਸਾਰੁਲੱਹ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੈਨੇਜਰ ਤੇ ਪਬਲੀਸ਼ਰ ਸਨ । ਇਹ 16 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ 82 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਵਫ਼ਾਤ ਪਾ ਗਏ ਹਨ । انا لله وانا اليه راجعون । 2003 ਈ. ਵਿੱਚ ਇਹਨਾ ਨੂੰ ਇਕ ਮੁਕਦੱਮੇ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰੀ ਕਰਾਰ ਦੇ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਮੇਰੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਲੰਦਨ ਸ਼ਿਫਟ ਹੋ ਗਏ ਸਨ । ਮਰਹੂਮ ਮੁਸੀ ਸਨ ਵਫ਼ਾਤ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਬਵਾ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ, ਉੱਥੇ ਹੀ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਵਫ਼ਾਤ ਹੋਈ । ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਇਕ ਬੇਟੀ ਤੇ ਪੰਜ ਪੁੱਤਰ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਪੋਤੇ ਪੋਤੀਆਂ ਹਨ । ਰੱਬ ਇਹਨਾ ਨਾਲ ਬਖ਼ਸ਼ਿਸ਼ ਤੇ ਰਹਿਮ ਦਾ ਵਰਤਾਉ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਹਨਾ ਦੀ ਸਨਤਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹਨਾ ਦੀਆਂ ਨੇਕੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਜਮਾਤ ਤੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੀ ਤੋਫ਼ੀਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ ।

ਤੀਜਾ ਜਨਾਜ਼ਾਹ ਮੁਕਰੱਮ ਰਾਜਾ ਮਸਊਦ ਅਹਮਦ ਸਾਹਬ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁਕਰੱਮ ਰਾਜਾ ਮੁਹੱਮਦ ਨਵਾਜ਼ ਸਾਹਬ ਮਰਹੂਮ ਪਿੰਡ ਦਾਦਨਖਾਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਨ । 19 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਲੰਮੀ ਬਿਮਾਰੀ ਮਗਰੋਂ 69 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾ ਦੀ ਵਫ਼ਾਤ ਹੋਈ ਹੈ । انا لله وانا اليه راجعون । ਰਾਜਾ ਸਾਹਬ 1991 ਈ. ਵਿੱਚ ਯੂ.ਕੇ. ਆ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਕੈਟਫੋਰਟ ਜਮਾਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਦਰ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਏ । ਅਤੇ ਕਾਇਦ ਅਮੂਮੀ ਅੰਸਾਰੁਲੱਹ, ਐਡਿਸ਼ਨਲ

ਸੈਕ੍ਰੇਟਰੀ ਵਸਾਯਾ ਅਤੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਸੈਕ੍ਰੇਟਰੀ ਵਸਾਯਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਤੌਫ਼ੀਕ ਮਿਲੀ । ਜੱਦ ਮੈਂ ਵਸੀਯਤ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਬਨਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਇਹਨਾ ਨੇ ਚੰਗੀ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ, ਰੱਬ ਦੀ ਮਿਹਰ ਨਾਲ ਵਸੀਯਤ ਦੇ ਨਿਜ਼ਾਮ ਨੂੰ ਵਿਵਸਥਤ ਕੀਤਾ । ਖ਼ਿਲਾਫ਼ਤ ਨਾਲ ਡੂੰਘਾ ਸੰਬੰਧ ਸੀ । ਜਮਾਤੀ ਉਹਦੇਦਾਰਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਵੀ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਨਮਾਜ਼ੀ, ਤਹਜ਼ੁਦ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਖੁੱਲੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਚੰਦੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਕਾ ਤੇ ਖ਼ੈਰਾਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਗ਼ਰੀਬ ਪਰਵਰ ਤੇ ਮਿਲਨਸਾਰ ਸਨ । ਰੱਬ ਦੀ ਮਿਹਰ ਨਾਲ ਮੁਸੀ ਸਨ । ਪਤਨੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਇਕ ਬੇਟੀ ਤੇ ਦੋ ਬੇਟੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਛੱਡੇ ਹਨ । ਰੱਬ ਇਹਨਾ ਨਾਲ ਬਖ਼ਸ਼ਿਸ਼ ਤੇ ਰਹਿਮ ਦਾ ਸੁਲੂਕ ਕਰੇ ਅਤੇ ਦਰਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲੰਦ ਕਰੇ ।

ਰੋਥਾ ਜਨਾਜ਼ਾਹ ਮੁਕਰੱਮਾ ਸਾਲਿਹਾ ਅਨਵਰ ਅਬੂ ਸਾਹਿਬਾ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਨਵਰ ਅਲੀ ਅਬੂ ਸਾਹਬ ਮਰਹੂਮ ਸਿੰਧ ਦੀ ਸੁਪਤਨੀ ਸਨ । ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਵਫ਼ਾਤ ਪਾ ਗਈ ਸਨ । **انا لله وانا اليه راجعون** । ਬਹੁਤ ਦਲੇਰ, ਹਿਮੱਤੀ ਤੇ ਇਬਾਦਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਹਕੂਕੁਲੱਹ ਤੇ ਹਕੂਕੁਲ ਇਬਾਦ ਪੂਰੇ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇਸਤਰੀ ਸਨ । ਬਚਪੁਣੇ ਤੋਂ ਹੀ ਨਮਾਜ਼ਾਂ ਤੇ ਰੋਜ਼ੇ ਦੀ ਪਾਬੰਦ ਸਨ ਅਤੇ ਚੰਦੇ ਆਦਿ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸਨ । ਖ਼ਿਲਾਫ਼ਤ ਨਾਲ ਸਚਾ ਸੰਬੰਧ ਸੀ । ਆਪ ਦੀ ਬੇਟੀ ਤਾਹਿਰਾ ਮੋਮਿਨ ਕਹਿੰਦੀ ਹਨ ਕਿ ਵਿਆਹ ਦੇ ਬਾਦ ਰੱਬ ਦੀਆਂ ਜਿੰਨ੍ਹੀਆਂ ਬੇਅੰਤ ਮਿਹਰਾਂ ਹੋਈਆਂ ਉਹਨਾ ਹੀ ਵੱਡਾ ਦਿਲ ਵੀ ਰੱਬ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ । ਬਹੁਤ ਗ਼ਰੀਬ ਪਰਵਰ ਤੇ ਵਿਨਮਤਾ ਦੀ ਮਾਲਕ ਸਨ । ਚੰਦਾ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਕਹਿਣ ਵਾਲੀ ਸਨ । ਜੱਦ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ । ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਕਿ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਦੁਆ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪ ਵੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੁਆਵਾਂ ਕਰਦੀਂ । ਅਲੱਹ ਤਆਲਾ ਉਹਨਾ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੇਕੀ ਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਕਰੇ । ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਬਖ਼ਸ਼ਿਸ਼ ਤੇ ਰਹਿਮ ਦਾ ਸੁਲੂਕ ਫ਼ਰਮਾਏ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ਤ ਨਾਲ ਅਤੇ ਜਮਤਾ ਨਾਲ ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਲੰਗਤ ਰਹਿਣ, ਕਰਬਾਨੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਆਪ ਕਰਦੀ ਰਹੀ । ਅਲੱਹ ਤਆਲਾ ਇਹਨਾ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਵੀ ਇਹਨਾ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੁਬੂਲ ਫ਼ਰਮਾਏ, ਇਹਨਾ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਤੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰੀਆਂ ਹਨ ।

Khulasa Khutba Jumma 15.11.2019

Delivered By : Hadhrat Khalifatul Masih Vth (atba)

Summarized by : Majlis Ansarullah Bharat

Translated by : Shamshad Ahmad Eden, from Punjabi Desk

From : Nazarat Nashr-o-Isha'at Qadian-143516, Distt. Gurdaspur, Punjab (INDIA)

Toll Free Shoba Noorul Islam-1800-3010-2131